

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1303899775
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1303899775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Aleny Svetlovskej a JUDr. Romana Bolebrucha v právnej veci žalobkyne: B. Y. G., R. R. Z.. Č.. X, R., zast. advokátom JUDr. Jozefom Boledovičom, Vážska ul. č. 22, Bratislava, proti žalovanému: B. A., R. R. Z.. Č.. X, R., zast. advokátom JUDr. Petrom Dobrovodským, Balkánska ul. č. 144, Bratislava, o vykonanie opatrení na trvalé odstránenie hlučnosti a odstránenie nedorobkov vzniknutých pri rekonštrukcii bytu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 6. marca 2012 č. k. 13C 37/2003-377, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e v časti, ktorou bola zamietnutá žaloba o uloženie povinnosti žalovanému obstarat' projektovú dokumentáciu stavebno - technických opatrení na zamedzenie prieniku hluku z bytu č. 13 do bytu č. 11 na R. Z.. Č.. X H. R., pri rešpektovaní záverov znaleckého posudku č. 8/2009 zo dňa 21. 5. 2009 a podľa projektovej dokumentácie vykonať stavebno - technické opatrenia na deliacej stene medzi bytmi č. 13 a 11 zo strany bytu žalovaného č. 13, na zamedzenie prieniku hluku vznikajúceho pri bežnej prevádzke kuchyne bytu žalovaného, zdravotno - technických a kuchynských zariadení bytu č. 13 vo vlastníctve žalovaného.

Vo zvyšku sa napadnutý rozsudok z r u š u j e a vec sa mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému ako vlastníkovi bytu č. 13 v dome na R. Z.. Č.. X H. R. obstarat' projektovú dokumentáciu stavebno - technických opatrení na zamedzenie prieniku hluku z bytu č. 13 do bytu žalobkyne č. 11, pri rešpektovaní záverov znaleckého posudku č. 8/2009 z 21. 5. 2009 a podľa projektovej dokumentácie vykonať stavebno - technické opatrenia na deliacej stene medzi bytmi č. 13 a 11 zo strany bytu žalovaného č. 13 na zamedzenie prieniku hluku vznikajúceho pri bežnej prevádzke kuchyne žalovaného a zdravotno - technických a kuchynských zariadení bytu č. 13. Ďalej súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému obstarat' projektovú dokumentáciu a odstránenie nedorobkov vzniknutých pri rekonštrukcii bytu č. 13 tak, ako sú definované v bode 7 znaleckého posudku č. 8/2009 a podľa projektovej dokumentácie vykonať odstránenie nedorobkov. Žalobkyni súd prvého stupňa uložil povinnosť nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania 554,02 eur, vyslovil, že štát má právo na náhradu trov konania vo výške 2 377,87 eur, žalobkyni uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania 2 045,94 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že žalobcovi sa vracia preddavok na trovy znaleckého dokazovania 331,93 eur.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu č. 11 nachádzajúceho sa na 5. poschodí domu na R. Z.. Č.. X H. R. a žalovaný je vlastníkom bytu č. 13 nachádzajúceho sa v tom istom dome na tom istom poschodí. Byt žalovaného vznikol prestavbou práčovne a sušiarne, ktorá sa realizovala na základe stavebného povolenia zo 4. 12. 1997 vydaného stavebným úradom. Predchádzajúci vlastník bytu žalobkyne B.. V. vybudoval po dohode so žalovaným na základe stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia deliacu priečku z tvárnic Hebel o hrúbke 28 cm, hoci mala mať priemer 30 cm. Pretože žalovaný nebol jej staviteľom, mal za to, že bola postavená podľa projektovej dokumentácie a že B.. V. vykonal potrebné protihlukové opatrenia, keďže na nej mali byť umiestnené rozvody sociálnych zariadení v byte žalovaného. Stavebný úrad vydal dňa 28. 6. 2001 kolaudačné rozhodnutie č. 2000/20063-150/151-Ing. KFA, ktorým žalovanému povolil užívať stavbu „Prestavba práčovne a sušiarne na bytovú jednotku.“ Okresný úrad Bratislava III - odbor životného prostredia listom z 27. 9. 2001 žalobkyňu oznámil, že deliacu stenu vybudoval predchádzajúci vlastník bytu žalobkyne B.. H. V. na základe stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia z 23. 9. 1997, že žalobkyňa sa stala vlastníčkou bytu č. 11 až po povolení výstavby bytu žalovaného a že po miestnej obhliadke a tiež na základe akustickej štúdie možno pripustiť, že deliaca stena nemá také zvukovo izolačné vlastnosti, aby stopercentne izolovala navzájom oba byty od nežiadúcich zvukových efektov. Stavebný úrad dňa 15. 3. 2001 vykonal miestnu obhliadku za účelom zistenia, či stavba (prestavba práčovne a sušiarne na bytovú jednotku) bola zrealizovaná v súlade s projektovou dokumentáciou. Bolo zistené, že pri stavbe boli dodržané podmienky stavebného povolenia a skutočný stav zrealizovanej stavby je v súlade s projektovou dokumentáciou. Zo znaleckého posudku č. 8/2009 vyplynulo, že hluk spôsobovaný žalovaným v jeho byte prekročil prípustnú hranicu hluku a deliaca priečka teda nevyhovuje. Preto treba vykonať stavebno - technické opatrenia na zamedzenie prieniku hluku. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. V konaní bolo preukázané, že hluk z bytu žalovaného obťažuje žalobkyňu nad mieru primeranú pomerom (§ 127 ods. 1 Obč. zák.). Žalobe však pokiaľ ide o prvý v poradí petit nie je možné vyhovieť z dôvodu, že zo znaleckého posudku č. 8/2009 vyplynulo, že zlepšenie akustických parametrov deliacej konštrukcie medzi bytmi č. 11 a 13 na požadovanú úroveň je možné jedine predsadenou akustickou stenou v byte č. 11, t. j. v byte žalobkyne. Pokiaľ ide o druhý v poradí petit žaloby, súd prvého stupňa uviedol, že žaloba neobsahuje presný popis nedorobkov, odstránenie ktorých má žalovaný vykonať, pričom odkaz na znalecký posudok nepostačuje. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a o trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že v konaní bolo preukázané, že byt žalovaného je zdrojom hluku, ktorý ju obťažuje. Už v čase výstavby bytu žalovaného tohto žiadala, aby urobil také úpravy deliacej steny, ku ktorej situoval kuchynské a hygienické zariadenie, aby hluk týchto zariadení neobťažoval žalobkyňu, ktorá pri deliacej stene mala umiestnenú spáľňu. Žalovaný nevykonal opatrenia na zlepšenie akustických vlastností deliacej priečky, ale navyše do nej zasiahol a oslabil ju tým, že priamo do jej konštrukcie umiestnil odpadové potrubia. Deliaca priečka nespĺňa zvukovú normu hlučnosti a bolo povinnosťou žalovaného vyplývajúcou zo stavebného zákona „zohľadniť v realizačnej dokumentácii jestvujúcu konštrukciu deliacej priečky a navrhnuť takú konštrukciu zodpovedajúcu parametrom hluku, ktorý tam bude v budúcnosti.“ Záver znaleckého posudku, že zlepšiť akustické parametre deliacej steny možno jedine predsadenou akustickou stenou v jej byte, žalobkyňa odmietla. Znalec pri výsluchu však uviedol, že sa nejedná o technické problémy, ide o to, že v prípade, ak by sa úpravy robili zo strany bytu žalovaného, jeho byt by sa úplne znehodnotil. Tým znalec vyvrátil svoje pôvodné tvrdenie, že opatrenia na deliacej priečke možno vykonať jedine zo strany bytu žalobkyne. Pokiaľ ide o druhý petit žaloby, žalobkyňa v odvolaní poukázala na to, že petit je presný, určitý a zrozumiteľný a súd prvého stupňa by neporušil zákon, ak by použitím iných slov vyjadril vo výroku rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa domáhala. Ust. § 79 ods. 1 O.s.p. neukladá žalobcovi povinnosť formulovať návrh rozsudku, ale iba to, aby zo žaloby bolo zjavné, čoho sa žalobca domáha. Napokon žalobkyňa vytkla súdu prvého stupňa prílišný formalizmus, čo je v rozpore s princípmi spravodlivého procesu.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny v časti.

Petit žaloby podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. (tzv. imisie) musí byť formulovaný negatívne. Podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. sa žalobou možno domáhať iba uloženia povinnosti zdržať sa presne vymedzeného rušenia. Ochrana podľa ust. § 127 ods. 1 Obč. zák. nesmeruje k tomu, aby žalovanému bola uložená povinnosť vykonať konkrétne opatrenia. Zvláštnosťou žalôb z imisií oproti iným negatívnym žalobám je, že činnosť, ktorá vyvoláva rušenie, pochádza z užívania veci vlastníkom (resp. inou oprávnenou osobou), pričom žalobca nie je rušený samotnou činnosťou, ktorá ani nie je konaná na alebo v predmete jeho vlastníctva, ale jej výsledkami (napr. samotný chov domácich zvierat suseda neruší, ruší ho ich vnikanie na jeho pozemok). Preto nemožno uložiť susedovi povinnosť zdržať sa chovu domácich zvierat, ale iba povinnosť zdržať sa vymedzeného rušenia. Ak sa žalobca ako vlastník nehnuteľnosti domáha ochrany proti huku, treba petit žaloby formulovať tak, že žalovaný je povinný zdržať sa obťažovania žalobcu hlučnosťou z veci patriacej žalovanému. Ak sa v konaní zistí, že dochádza k obťažovaniu nad mieru primeranú pomerom, možno takejto žalobe vyhovieť. Je potom na povinnom, aké konkrétne opatrenia vykoná, aby splnil uloženú povinnosť a zamedzil tak obťažovaniu alebo ohrozovaniu výkonu práv susedného vlastníka.

V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že žalobkyňa obťažuje hlučnosťou vychádzajúci zo susedného bytu žalovaného. Ide teda v tejto časti o žalobu z tzv. imisií (susedské právo) v zmysle § 127 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa petit žaloby formulovala tak, že požadovala, aby bola žalovanému uložená povinnosť vykonať stavebno - technické opatrenia na deliacej stene medzi jej bytom a bytom žalovaného na zamedzenie prieniku hluku. Takýto petit žaloby však neobstojí. Ako je to totiž uvedené už vyššie, ochrana podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. nesmeruje k tomu, aby žalovanému bola uložená povinnosť vykonať konkrétne opatrenia a žalobca sa takouto žalobou môže domáhať iba uloženia povinnosti zdržať sa presne vymedzeného rušenia. Už z tohto dôvodu nebolo možné žalobe v tejto časti vyhovieť. Žalobu by však v tejto časti bolo treba zamietnuť aj v prípade, že by v tejto časti išlo o žalobu podľa § 417 ods. 2 Obč. zák. V konaní totiž bolo výsledkami znaleckého dokazovania preukázané, že zlepšenie akustických parametrov deliacej konštrukcie medzi bytmi účastníkov konania je možné iba predsadenou akustickou stenou z bytu žalobkyne. Tento záver znaleckého ústavu nie je v žiadnom rozpore s výpoveďou D.. B.. C. Q., N.. na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 4. 5. 2010, ako sa mylne domnieva žalobkyňa. Na tomto pojednávaní totiž menovaný zamestnanec znaleckého ústavu uviedol, že ak by sa úprava deliacej steny robila z bytu žalovaného, jeho byt by sa úplne znehodnotil. Toto vyjadrenie D.. B.. C. Q., N.. nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyložiť inak, než tak, že opatrenia na zamedzenie hluku možno urobiť výlučne v byte žalobkyne. Nie je predsa možné spravodlivo požadovať od žalovaného, aby za účelom zamedzenia hluku prenikajúceho z jeho bytu do bytu žalobkyne úplne znehodnotil svoj vlastný byt. Takéto opatrenie by nebolo možné považovať za vhodné a primerané.

Z uvedeného vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny v časti, ktorou ním súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému vykonať stavebno - technické opatrenia na deliacej stene medzi bytmi účastníkov konania zo strany bytu žalovaného na zamedzenie prieniku hluku (prvý petit žaloby). Preto odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ ide o druhý petit žaloby, napadnutý rozsudok je podľa názoru odvolacieho súdu nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Súd prvého stupňa totiž v odôvodnení neuviedol právne posúdenie veci. Ak sa totiž žalobkyňa v tejto časti domáha nároku podľa § 417 ods. 2 Obč. zák., musí v žalobe uviesť, aké konkrétne opatrenia požaduje od žalovaného na odvrátenie hroziacej škody a iba odkaz na znalecký posudok skutočne nepostačuje. V takom prípade ide o vadu petitu, ktorý je neurčitý a preto aj nevykonateľný. Takáto vada petitu spôsobuje nemožnosť pokračovania v konaní. Dôsledkom takejto vady žaloby však nemôže byť jej zamietnutie, ale postup podľa § 43 ods. 1, 2 O.s.p. Súd prvého stupňa teda mal (ak vec po právnej stránke posúdil podľa § 417 ods. 2 Obč. zák.) vyzvať žalobkyňu, aby v stanovenej lehote uvedenú vadu žaloby odstránila a v prípade jej neodstránenia mal podanie (žalobu) v tejto časti odmietnuť. Ak by však išlo o nárok podľa § 127 ods. 1 Obč. zák., žalobu by bolo treba v tejto časti zamietnuť už iba z dôvodu, že - ako je to uvedené vyššie - žalobou podľa § 127 ods. 1 Obč. zák. nemožno žalovanému uložiť povinnosť vykonať konkrétne opatrenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v časti, ktorou ním bola zamietnutá žaloba o uloženie povinnosti žalovanému obstarat' projektovú dokumentáciu a odstránenie nedorobkov vzniknutých pri rekonštrukcii bytu č. 13 tak, ako sú definované v bode 7 znaleckého posudku č. 8/2009 (druhý petit) a vec podľa ods. 2 tohto ustanovenia v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ňom bude treba predovšetkým právne posúdiť uplatnený nárok v tejto časti a podľa toho postupovať v zmysle predchádzajúceho odseku. K vzťahu medzi § 127 ods. 1 Obč. zák. a § 417 ods. 2 Obč. zák. treba uviesť, že ak je v žalobe ako rušivé jednanie popísaná imisia, a žaloba znie na povinnosť niečo konať, treba zvážiť, či sa nejedná o žalobu podľa § 417 ods. 2 Obč. zák. Predpokladom vyhovenia žalobe podľa § 417 ods. 2 Obč. zák. je preukázanie vážneho ohrozenia, teda preukázanie hrozby vzniku závažnej škody s tým, že táto hrozba tu musí byť v čase rozhodovania súdu.

Vzhľadom na čiastočné zrušenie napadnutého rozsudku vo veci samej odvolací súd zrušil aj výrok o povinnosti žalobkyne nahradiť žalovanému trovy konania, výrok, ktorým súd prvého stupňa vyslovil, že štát má právo na náhradu trov konania vo výške 2 377,87 eur, výrok o povinnosti žalobkyne nahradiť štátu trovy konania 2 045,94 eur a výrok o vrátení preddavku na trovy znaleckého dokazovania žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.